

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.7. Tenetur homo vitare pericula sibique cauere, ne vitæ fiduciâ decipiatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

Ad Phil. 2. 12. **28.** *salutem operamini? sicine potest ut ille qui diuinum habet promissum, & omnimodè est securus, non se fecerum fidat attentam humanam infirmitate, & fugiat, & oculis suis præcaueat, linguæ tinear, gutturi exteriore rebus; tu verò quem Deus suis peccellit terribulamentis. te sic imprudenter & temerariè periculo exponas, eoque tendas, vbi frequentes sunt murmuraciones, & lusus ædes illius frequentes, & alterius confectum? Iob diuino suffragio iustus approbatus simplex, rectus, amicus, Deo fidelis, tanta viuit formidine turbatus, vt nò fortè labatur, oculos suos obielet ne mulierem inspiciat alienam: *Pepigi sedus cù oculis meis, vno cogitare quidem de virgine.* Tu autem, cui pectus instar fornacis ardet concupiscentiæ & ad Chortæas felinas adeo temerarius in quibus sic adque omni formidine mulierum manus contrectantur, vt spectantibus sic scandalum, & obambulas mommisis, seu laruis indutus, vel aliquando aperta facie oculos tuos huius vel illius vultus palcens elegantiâ*

XI. Iob, ne peccet pangit fadus cù oc. his Iob. 31. 1. **XII.** Ex his temeraria damnatur eorum præsumptio, qui se periculis exponunt: vt secum ducant quosdam choragos valde in hac regione frequentes, & libricos in quibus tanta offerret occasio vitærum ac mulierum amplexuam, manuumque contactuum, vt excusare nequeam illos à graui peccato, saltem ob eminentissimum periculum. D. Hieronym. pinatur, quod excusari non possint, & vestra detinet propozita, quibus prætentidit, quod nullum sitis consensum præbucuti, nec cogitationibus, nec moribus inhonestis; quodque diuinum vobis speretis adfore subsidium: cum vos ipsi animam vestram adeo manifesto exponatis discrimini. Pro huius confirmatione perpendite illa verba Pauli: *Bonum est homini mulierem non tangere.* Hoc viro contuenti, hoc eius saluam seruat vitærum, si mulierè nò tetigerit non ait inquit D. Hier. bonum cum muliere inhonestè non agere sed illam non tangere: nouerat enim Apostolus, quantum contactus ille secum inuoluat periculi, & quod sero valde saluus euadat, qui manu mulierem arripit, etique colludit. *Non tangere dixit quasi in tactum periculum sit, quasi qui illam tetigerit non euadit, que vitærum præ iustas animas capiat, qua facit adulescentium volare corda.* Confirmat idem hæc Spiritus S. sententiâ. *Alligabit quis ignem in sinu suo, & non comburetur, aut ambulabit super carbones: quis & non ardebit? quomodo igitur qui ignem tetigerit, si abim aduritur*

L. c. tra l. vii. an. 1. Tom. 2. **1 Cor. 1.** **XIII.** Feminæ contactus vitandus quasi pe sific.

Pro. 6. 17. *Hieron. Bap. de Lanuza Tom. III.*

ita virum tactus femine. Optimè nouerat hoc exemplar pudicitie Ioseph (vt ait D. Hieron.) cum enim à domina sua ad contrarium pellicetur, sic ab ea fugit, quasi serpens ipsa fuisset adeo mortifera quæ à Spiritu S. vocatur: *Dipsas serpens statu adurans, & quasi canem vidisset tabidum. Noster Ioseph quia tangere eum volebat Egyptia fugit à manibus eius, & quasi ad mortium rabiosissimi canis, ne paulatim virus serperet, pallium, quod tetigerat, abiecit.* Idem aduertit D. Chrylost. trutinans quæd ab ea velut à lue contagiosa diffugerit quocirca (scilicet) pallium deseruit quod ipsa contigerat, arbitratus luem hanc velut pestem esse periculosam: si namque peste infectus tibi pallium tetigerit, illud abiecit, veritus ne illo tibi damnum morisque inferatur quam secuta est tibi suppa inter ignis flammam? an possibile est illam non exuri? notum igitur est axioma vulgare: mulier ignis est, vitæ palæa & diabolus tollis: proinde tua Deus exhibet propozita & promissa, quod constans futurus sis, viriliter tentationi resistes, nullique culpa contenties. *Et eris fornicata vestra ut faulda stupa. & opus vestrum quasi se intilla & succulentur utrumque simul & non erit qui extinguat.* Quæ est fornicatio tua nisi stup, æquid sit isti manuum contactus, confabulationes, comedix, recreationes, illa opera vestra, nisi ignis? quid inde futurum, nisi vt tu & illa vterque simul in anima succensi pereatis? fugite fugite monet D. Cyprianus hoc etenim vobisque persuadeto, vos vatem Isaiam alloqui: dum sic inclamot. *Recedite recedite, exite inde, pollutum nolite tangere.* &c.

§. 7. Tenetur homo vitare pericula sibi que cauere, ne vitæ fiducia decipiat.

Clarè explico difficultatem: viri prudentia insignes nedom formidant, quando damnum est certum: sed etiam quando illius imminet periculum, & esse potest. Ingruit nox, occludi ianuas tuas, eaque tibi reddis certiores, ad quid hoc nosti quod fures sint accessurum non nouimo esse potest, quod licet illæ patule sint quaquauerum, nullos domum tuam ingrediarut, sed quia potest sic esse. Iter agis tempore hybernali. & penulam tecum sumis pluuialem, quæ ex se ampla est & grauis. Nosti forsitancerto pluuiam decidendam & nequaquam, hoc tamen scio, quod esse potest, & fiet vt in aperto campo pulloque vmbraulo rectum me comprehendat,

XIV. Exemplo Ioseph.

Deu. 8. 25

Ma. VI. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Isa. 1. 15.

Ly de Lay. sis.

Isa. 1. 11.

19. Argumētatur ad hominē.

Re 22 comprehendat,

comprehendat, ubi & quando minus fuero sollicitus. Scripsit tibi & conquis, in quibus ceteris uel clauibus obserata seruas tua monilia quare non illa reliquis de foris in aperto: numquid praenosti fore rapida: haudquaquam: sed huius adest periculum, & potest esse.

Si ignis uicium, potest esse, te cogat, ut securum & facias, & hinc à te pericula dimoueas: quantum hoc solui obligari Jacob, David, Paulum, & alios, quos retulimus, non obstant diuina prauidione, securitatis, ut fugerent, agerentque quidquid portarent pro se necessitate, & ipsa celi fortitudo Christus, solū ex uicino iudicio & signo quo suspicatur necem sibi à Iudeis intentari, fugā sibi consiliū, periculi ueni

Tract. 18. in Ioan. Tom. 9.

prauenit quo uos docet (interpreti D. Aug.) ut intelligatis, quod ex eodem casu, quo periculum potest distaminque euenire, scilicet ueni uos protegere & periculi auertere, quā natione à culpa liberaberis, dum ex uoa parte pregrudent tuam cognoscis inhiuitatem & miseriam, atque ex altera, te periculis adeo manifestis & euentibus, temerariū exponas? An potest esse, ut licet mane de strato surgas sanus & incolumis, uespere non uideas semilacet quod saluus ebitū discendens, diem non uideas orientem? An potest esse, ut te mors rapiat inopina? An potest esse ut deliciis tuis ad uomitū uacans diuina te manus comprehendat, que cunctas distinet delicias, qualis illa manus fuit, quom opipare conuanti misit Regi Balthassar, an esse potest, ut dū uitam tibi & salutem credis robustionem, atque possertora speres tempora, de caelo uox audiretor: qualis alteri facta est, qui animam suam applaudis lreabatur, dum se diuitem & prosperā cernit fortunā gauderem, qua dicebatur: *Stulto hāc nocte animam tuam repaui à te: qui autem parasti cuius erunt?* hoc intellexit optimē, qui tuam edubauit altioris uoce exenare somno: Et

II. Quanta possent euenire.

Luc. 12. 20

Ephe. 5. 25

tiam mentisq; desideram, uideat fratres quomodo caute ambule is, non quasi impientes, sed ut sapientes, redimones: seque quomā dies mali sunt. Attende quid agas, tibi prospice, & oculis oculis caecāq; mane non ambulā, peribde qualiter seclines mortalitū, morsime ad iusticiam tabernam, tu quoque ad Amasim contuberniū, tu similiter ad tuas te similitates, tu pariter ad tuas properes insolentias, eronim quasi stultus sanquit ille properatis. *Quasi insipientes.*

III. Iuuenis lubrici

Sic alterū describit iuuenem uento captū uile scortū, & impudicā scelerem meretricem: illius uenim uultu allegetur elegatā ad priuū, ab illa

signū ostensum, illico illū insequitur sui parum describi. cōpos. *Statim eam sequitur.* Statim eā sequitur, tur per non se cōruer, non ascendit quo pergit, sed ex ditto. templo statim illā sequitur. *Qua bōs dūctus ad* Pron. 7. *uidiamam & quasi ag. uisitationem & ignotans* 22.

quod ad uincula suis uisitationem, uoluit si uis uisitationem ad laqueū, & nescit quod de periculo anima illius uisur. Quot tales conspicimus in munda qualis scilicet in infelix adolefens, qui in uo aliquando cōpūtrefecas uelutis canibus capite suas uelutis uoluptates, & alterius puella. Sic. Qu in uoluptate & quim uelox accelerat ad eius ad det nesciens, quō uadat, nullo timore cauitus, impus rationis sine discernit, sine consideratione ut uos tradit ad laqueū nōstī quō pergas nescit. *Statim inquit ille* quod ad laqueū scilicet, uelut pallei, qui pipiendo conuolat ad uirgū in qua uelox in uelox capitur, & uelut perdidit, que uolūto & cantando ipsa alacris scdit tu loquens. Non perperdit quō animam suam aterna damnationis, & mortis exponat periculo sempiterna. O charissime mi, (loquitur D. Aug.) in hoc astente cōsideras, quod tibi Spī. de sep. 6. 3. tuus S. suggerit, quod illis quod tanto exponas Tom. 1. 9. periculis tuis solū facit uā. bora tua, honore tuū, uitam tuam: sed & uiam animam tuam. De periculo anima tua. Cōsidera, quod non nisi uā habes: cōsidera, quā prudenter te monuit ille, qui tibi dixit: *Quam commutationem dabit* Matth. 16. 26. *homo pro anima sua.*

16. 26. *Uerū dē eum D. Aug. quod tibi dixit Salomō,* 20. *ne tibi periueneris, quod bona tua solū modo cōficio dilapides, sed quod in se per & anima tua* *in curā potiaris. Secuti pretium uix est uinū pa* *nia: malis autē uari pretium animam capiti* *anima pretiosa: etiam in eam minima celo ter* *ra q; pretiosior; cunctis in hoc mundo uisibili* *creaturis multo prastantior: si pretium eius* *scire desideret, & ualorem inquit D. Petrus, hoc* *scito, quod Deus in eius redemptionē sanguinē* *suū dederit pretiosius, & pro iō. sanguine agni* *immaculati. An iudicas quidquam in se Deū: 120.* *gona esse pretiosius? dedit pro illa, quidquid* *habebat, sanguinem suum uita, animā corū. An* *imo seipsum. Dedit: semetipsum pro nobis. An* *aliquid uidetur tibi esse potē uita, anima atque* *ipius Dei essentia estimabilis? hanc pro illa* *dedit, & illam conquisiuit sudoribus, angustijs,* *flagellis, spinis, clauis, eruo i q; patibulo. An tua* *sententia potest aliquid maiori ualoris inueni* *ri? iniquitate, non tantū ualeat ipsi angeli,* *& omnes simul, quanta sola tua anima: etiam in*

16. 26. *Uerū dē eum D. Aug. quod tibi dixit Salomō,* 20. *ne tibi periueneris, quod bona tua solū modo cōficio dilapides, sed quod in se per & anima tua* *in curā potiaris. Secuti pretium uix est uinū pa* *nia: malis autē uari pretium animam capiti* *anima pretiosa: etiam in eam minima celo ter* *ra q; pretiosior; cunctis in hoc mundo uisibili* *creaturis multo prastantior: si pretium eius* *scire desideret, & ualorem inquit D. Petrus, hoc* *scito, quod Deus in eius redemptionē sanguinē* *suū dederit pretiosius, & pro iō. sanguine agni* *immaculati. An iudicas quidquam in se Deū: 120.* *gona esse pretiosius? dedit pro illa, quidquid* *habebat, sanguinem suum uita, animā corū. An* *imo seipsum. Dedit: semetipsum pro nobis. An* *aliquid uidetur tibi esse potē uita, anima atque* *ipius Dei essentia estimabilis? hanc pro illa* *dedit, & illam conquisiuit sudoribus, angustijs,* *flagellis, spinis, clauis, eruo i q; patibulo. An tua* *sententia potest aliquid maiori ualoris inueni* *ri? iniquitate, non tantū ualeat ipsi angeli,* *& omnes simul, quanta sola tua anima: etiam in*

16. 26. *Uerū dē eum D. Aug. quod tibi dixit Salomō,* 20. *ne tibi periueneris, quod bona tua solū modo cōficio dilapides, sed quod in se per & anima tua* *in curā potiaris. Secuti pretium uix est uinū pa* *nia: malis autē uari pretium animam capiti* *anima pretiosa: etiam in eam minima celo ter* *ra q; pretiosior; cunctis in hoc mundo uisibili* *creaturis multo prastantior: si pretium eius* *scire desideret, & ualorem inquit D. Petrus, hoc* *scito, quod Deus in eius redemptionē sanguinē* *suū dederit pretiosius, & pro iō. sanguine agni* *immaculati. An iudicas quidquam in se Deū: 120.* *gona esse pretiosius? dedit pro illa, quidquid* *habebat, sanguinem suum uita, animā corū. An* *imo seipsum. Dedit: semetipsum pro nobis. An* *aliquid uidetur tibi esse potē uita, anima atque* *ipius Dei essentia estimabilis? hanc pro illa* *dedit, & illam conquisiuit sudoribus, angustijs,* *flagellis, spinis, clauis, eruo i q; patibulo. An tua* *sententia potest aliquid maiori ualoris inueni* *ri? iniquitate, non tantū ualeat ipsi angeli,* *& omnes simul, quanta sola tua anima: etiam in*

in confesso est, inquit Anglicus Doctor tantum aliquid quidquam esse pretiosius, quam si con-

stitit illi carius pluraque, eius gratia profudit. Quod deuenis, vel gratia tibi datur, magis facis, si bonum sit: sed multo amplius quod tibi multis opibus, magis quoque fiet labore.

Quanti Rex gemmam aestimaret, quam sibi cordis sui sanguine conquisset? quanti ciuitatem illam, quam ut assequeretur, seculi flagellis exposuit? ignominiosis pluris valent Angeli, Archangeli, & Seraphini multisque, titulis sunt anima tua superiores: ceterum in vobis, & per vnum est anima tua vnica & sola illis omnibus longe superior: in seo quod omnes illi nihil Deo consisterunt, nec ut illos deus sibi lucraretur, laborauit, sudauit, doluit, aliquid sibi inuit, nec quidquam sine parui sine magno tradidit: sed pro anima tota tradidit quodquid habebat, omnem suam sanguinem, ad vitam vniuersam: tam: omnes labores suos & cruciatus, ut nihil quod pati posset, aliud superesset: nec pars aliqua corporis sui esset, quam non pariter laboribus, & dolores, traderet: ut illi sibi lucraretur.

In e. i. p. ma Petri, Hom. 1. in Exod.

Adam Eue & ossa nō autē animā d. d. d.

Et quia charē empti sic loquitur Doct. Angel. Ideo magis dilecti sicut mercator magis diligit res, quas carē omis. Origenes ut illud exponeret: Anima que egressa sunt de femore iacob iuxta lectionem Septuaginta perpendit, quod anima non greditur de femore viri sed à Deo creatur. Similiter eouid. rat creationem Adæ: eicōm creata est muliere sic ait. Nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea. Sic est quod carnem illi dedit & ossa: carnem ego illi de mea tribui & ossa. Sed v. Item dices mihi Adam. Vios de tuis ossibus agnouisti & carnem de tua carne sensisti. cur nō intellexisti etiam animā de tua anima processisse? si enim omnia, que in te erant, tradidisti. Cur nō etiam animā. Quidquid pertinet ad corpus dā pot. si sed nō quod animam tangit, etenim solus Deus eam creat, & corpori iam disposito & organato infundit: sic ut nullam habeat homo in eius creatione partem quamuis ille sit, qui materiam administrat, ex qua corpus efformatur, ea se causa tribuit Adam ad formationem. Eux os de ossibus suis, & carnem de carne sua, non tamen animam tribuit quam Deus creabit pro corpore. Eux iam organata, largire quod tibi lubet corporale, sed animam pretiosam non illam tribuit si namque illam largitus fueris, quid tibi superesset?

D. Aug.

Ex his toam collige nequitiam cum D. Aug.

quitam vili pretio distrahis animam? Quanta iniquitas, & quam lugenda perversitas ut animam quam Christus suo sanguine redemit luxu sui quisque propter vnius momenti delectationem in vobis vendat. Verē nimium plangendum, & miseranda conditio est, ubi cito praeceperit quod delectat, & manet sine fine quod cruciat, & Cum igitur hoc ita sit, ait Spiritus S. Nunc ergo fili mi audi me, & attende verba ora mei, ne abstrahatur à vitiis illius: mens tua neque decipiari somniis eius. Attende quatuor rationes vitas.

Prima est, quod nobis dixit Apost. Videte quomodo caute ambulatu non quasi insipientes, sed ut sapientes. Velum in quo petis ut ostendamus, nos esse sapientes & videntes tempus, quoniam dies mali sunt. Tempus venidit: nam

ut in incipitum diabolo, mundo, carnique de feruisti: illud stude conquerere, illud redime, ut anima tua proficiat, nec illi fidat: non est enim ferant illo dolosior, quoque amplius studeat Domino suo illudere, illumque fugere, quam tempus. Hoc interpretor cum indicare his vobis: quoniam dies mali sunt, in SS. literis malus aliquando significat illusorem, quodam loco Christus diuitias appellat, quas mammonam iniquitatis, diuitias iniquitatis, utque alio loco eadem vocat fallaces, ut notat D. Gregor. Fallaces diuitias, decepto-

ria diuitias: hoc etenim mali habent inter alia huius vite diuitias, ait D. Greg. ut sint fallaces, & quanto securius tibi illas pretendis, tanto te dolosius decipiunt: tibi tibi perit manus, a tibi domus corrui, alio loco dum minus cognas excidit tibi fidelior teque deserit paulo nudiorum.

Quantū comicio meminit Apost. Paul. histos, Baltasar: huic bellum mouerunt Medii & Persae: ipse verò in Baby lone securus nihilque sibi timent, morabatur, & quatenus offenderet non solent, non timere se inimicos, sed eos exsibilare, eorum illam instruxit opiparā, ad quam cunctos nobiliores sibi que familiares inuixit, efficiens ut supra modum excelleret in serculis, vino vase, eo usque ut sacra non vereretur vasa pollere, quae pater eius & auus Nabuchodonosor attulerant templi Hierusalem pradares, huic totus innitebatur quod ciuitatem suam crederet inexpugnabilem: eo quod ab impetuoso cingeretur Euphrate, ipse verò cunctos sustulisset pontes per quos transire posset inimicus, videbat nullas hostibus esse scaphas, nulla nauiculas; deinde quod vrbs illa praeter fluminis

Serm. 130 de temp. Tom. 10.

Prout, 7. 140 f

Ephes 5. 13.

Lue, 16. 9

Hom, 15. in Euang. Matth. 13. 22.

VI. Infusta Baltasari mori.

R r r z

fluminis propugnaculum turtibus esset mu-
sicque proximita; ita vt si tentarent inimici
natando transuadate, nullo negotio aquis pre-
focarentur.

DAN. 5.
25.

Cum iam securus conquiesceret, apparet scri-
bens manus hæc verba. *Mane Thecel; Phares; id*
est numerus, pondus, diuisio. Numerus, quia
Deus, interprete Daniele, dies tuos numerauit,
& hic tibi lucet vltimus, etenim hac nocte tibi,
moriendum, nec solens videbis orientem, Pondus,
appensus es in statera, & inuentus es minus ha-
bens. Diuisio, regnum tuum Medis Persisque
diuidetur te circūvallan tibus. Bone Deus, quā-
do se Rex seditat tuiorem, & suis se posse omni
remota formidine, delictis, carnisque vacare, dies
illi terminantur, numquam certior erat vitam
sua esse optime præmunitam, & ecce, cum

Opus. 20.
L. 3. c. 7. de
regim.
prince.

nox apprehendit vltima. Quomodo factum est
hoc? refert D. Tho, missum à Deo ventum exi-
guum sicut tempore diluuij, quò fluminis aquas
exsiccauit, statiq; coram illam consumpsit aquarum
congeriem, cui, vt maximis viribus suis
confidebat, vnde pede sicco ad ciuitatem, acce-
dere poterunt inimici, sicut de facto accesserunt
esperantque ciuitatem.

O Christiane, quam te securum viribus tuis
& tuâ credis adolecentiâ, O Matrona quam te
securam corporis vultusque arbitratris elegantia.
O vir nobilissime, quam iudicasti non timen-
dum, cum tantâ seruatorum, medicorum, & delicia-
rum turbâ munitis, vt quasi mortem irridesas,
cuiq; omnem procul à te memoriam abijcias, &
quasi pedibus tuis prostratam asperneris: nec
non in longa tempora rationes tuas instituas,
magnitudo annorum numerum credens inperesse.
Nunc dum minus hoc cogitas aduenire potest
Dei flatu, febricula, regula de tecto decidens &
subitus in terram casus opprimens inopinatum,
time tibi prospice, salua te, peccata fuge, & pe-
ricula perpende dies esse fallaces, annos decepto-
rios, & quamuis tibi videatur quòd attenta tua
corporis valetudine multi sint: perpeasa tamen
hominis infirmitate, nunc nunc inquam mori
potes & perire in sempiternum.

§. 8. Qui non fugit occasiones tentat Deum
secundum doctrinam S. Augustini, nec
debet absolui.

IN hæc doctrina fundatur illa sapientum
I Theologorum dicentium: Confessarium non
posse penitentem absolue, quantumlibet se
prodar contritum, qui proximam habet & pa-
tatam casus occasionem, nec illam efficaciter
& in effectu, cum possit deferre. Non debet ille
absolui qui domi suæ retinet eam, cum qua
semel & bis, imo sæpius Deum offendit, nisi
illam expellat, quantumuis proponat & spon-
deat ad vomitum se minime rediturum, quòd
que suis fidat propositis, dicatque diuinum spe-
ro subsidium. Nec ille, qui cistis suis bona reti-
net aliena, & alia promittit se restitutum, nec
tamen restituit. Licet dicat, quòd domum nec
diens illa restituer: nec ille qui circumquaque
non rescindit ingressum in talem vel tamen do-
mum, vbi moratur illa, qua solet illi esse lapis
offensionis domum ingredientium cuius confortio
miserabilis coarctat, quam D. Petrus ad collu-
quium ancilla, domum ingressus Pontificis
quamuis mille verbis & iuramentis constantiam
fidemque pollicetur.

21. C
1.
Absolui
non de-
bet qui
proximâ
non dese-
rit pecca-
ti occasi-
onem.

Hanc dedit rationem D. August. doctrinâ
quadam subrepti, statuens hanc propositio-
nem, quancumq; quis se potest à peccato libe-
rare, fugiens occasionem, vel illam deferens, nec
vult, sed in illa permanet, dicendo: diuino con-
silio subsidio: me Deus custodiet. firma statui
proposita indubie seruandâ tentat Deum, & sine
necessitate, sine causa petit miracula: illa verò se-
clusa ratione à Deo petere, est tentare Deum, vt
ipse Dominus ostendit in responso dato Satanæ:
petenti, vt de pinna templi se præcipitaret Deo-
filius, quòd Angelos suos mitteret sibi custodes:
sic enim illi respondit. *Non tentabis Dominum Deum*

Lib. 22.
contra
Faust:
I om. 6.
II
Deus nõ
est tentã-
dus.

tuum Hac doctrina respondet heretico Mani-
chæo Fausto: pertinax hic errores defendebat
Manicheorum, quorum vnus, & non minimus,
hic erat, quòd veteris testamenti Deus malus
esset similiter, quos ipse habebat sibi amicos,
esse nebulones: quia verò primus fuit Abraham,
animo conatus est blasphemio probare Abraham
fuisse hominem peruerum, malis imbutum mo-
ribus multisque vitijs notatum reprehensione accusatus
dignissimis ad huius confirmationem eius ab Augu-
stina perpendit, atque in continentia accusar, stino in
quòd

Matt. 47.
III.
Abrahã
Fausto
accusatus
dignissimis
ad huius
confirmacionem
eius ab Augu-
stina perpendit,
atque in continen-
tia accusar, stino
in quòd